

Mi újság

a PADOSZ -nál?

A PADOSZ INFORMÁCIÓS KIADVÁNYA

Országos értekezlet után

Kedves PADOSZ-tagok!
Kedves Olvasók!

2010. 11. 18-19-én, Hajdúszoboszlón került megrendezésre az EVDSZ X. Országos értekezlete. Szervezetünk megfelelő létszámú és aktivitással vett részt a rendezvényen. Fontos kérdések, fontos döntések kerültek napirendre, melyek meghatározzák a közeljövőnk történéseit. Méltó környezetben, fontos kérdésekben, színvonalas előadásokban nyilvánult meg a rendezvény, a 20 éves EVDSZ ünnepére színesítette a programot. Sajnos, szeplő is esett a rendezvény arculatára, mely a PADOSZ és az

OVIT Szakszervezet vonatkozásában „nem kirakat téma”-ként jellemezhető. Konfliktusunk az Üzemi Tanács tagok választásában csúcsosodik ki, melyet Pakson tagjaink pontosan értenek. Lehet, hogy a nézeteltérést csak bíróság tudja feloldani. Természetesen látunk kiutat, és készek vagyunk újból kezdeni az egyeztetést, amennyiben a tárgyaló feleink is hasonló szándékot mutatnak irányunkban.

Bízatom emellett minden tagunkat, vegyen részt a PADOSZ tisztújító választásokon, hiszen a bírálat csak attól hiteles, aki részese a folyamatoknak. Bizalmiak,

főbizalmiak, elnökhelyettesek, elnök csak akkor tud megfelelő támogatással dolgozni, ha a tagság nem közömbös a véleményalkotásban.

Kérem tagjainkat, hogy aktivitásukkal segítsék a választásokat, meghatározva a PADOSZ jövőbeni működését.

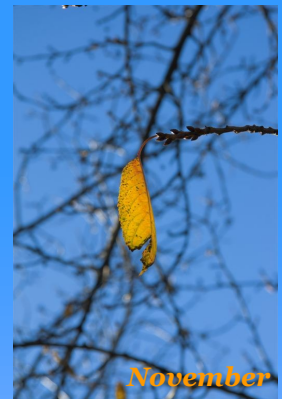
Az Országos Értekezlet határozatait honlapunkon olvashatók.

Lőrincz László

„Együtt erősebbek vagyunk!”

EGYÜTT
ERŐSEBBEK
VAGYUNK!

A tartalomból:

MUNKAKÖNYV **2-3**

23. A tisztségviselők védelméről

Örömteli pillanatok... **4**

Élmények egy első bálozó szemeivel **4**

Tisztelt OVIT-os kolléga! **5**

Levél egy Ötvenötöstől **6**

Erőmű látogatás Visontán **7**

ÖNKÉNTES MIKULÁSOKAT KERESÜNK! **8**

KARÁCSONY SZILÁRD MUNKAKÖNYV

(folytatásokban)

Karácsony Szilárd

A lehető legrosszabb megoldás az, ha nem gondoskodunk a belső konfliktusok kezelési módjáról.

23.RÉSZ: A TISZTSÉGVISELŐK VÉDELMEÉRŐL

A tisztségviselőket megillető védelem kérdése a kezdetek óta jelen van a szakszervezeti mozgalomban. A dolog logikája végtelenül egyszerű. Megválasztunk valakit, aki azután képviseli az álláspontunkat a munkáltatóval való tárgyalásokon. Amit mond, nem a saját érdekében teszi, ezért ő sem viselhet nagyobb kockázatot, mint az általa képviselték. Ez így tisztes-séges.

A szakszervezetek már a megalakulásukkor követelték a tisztségviselőik védelmét. Ennek eredménye, hogy például a munka törvénykönyvében egy erre vonatkozó kitétel biztosítja számukra a felettes testület egyetértési jogát áthelyezés, elbocsátás és fegyelmi vétség miatti elmarasztalás esetében.

De a jog sajnos nem minden. A napi gyakorlat bizonyítja, hogy a munkáltatók néha nem a tisztséggel kapcsolatos ténykedésénél, hanem a munkaviszonyánál fogva „kötnék bele” a számukra terhes tisztségviselőkhöz. Ez esetben nagyon nehéz jogi úton érvényt szerezni a védettségnek. Ilyenkor mi, illetve ki védheti meg a tisztségviselőt? Meggyőződésem szerint a választók kötelessége kiállni tagtársuk mellett. Talán nem kell elmenni a végletekig, mint tették azt például egy vidéki fűtőház nehezen pótolható szakmunkásai a huszadik század elején, amikor a társuk elbocsátása ellen együttes felmondással tiltakoztak. Bár ők, akkor, eredménnyel jártak. A választók kiállásának számos más, eredményes módja lehet. Élni kell vele, mert a tisztségviselőt érő jogtalan sérelem a közösség minden tagját veszélyezteti.

Szakítani kell azzal a szemlélettel, hogy a megválasztott tisztségviselő majd helyettünk minden terhet átvállal. Ha ezt mégis elvárjuk, legalább akkor álljunk ki mellette, ha miattunk került nehéz helyzetbe. Azt hiszem, ez a legkevesebb.

A bizalmatlansági indítvány

Most, hogy tisztáztuk, hogyan lenne érdemes a tisztségviselők védelmét értelmezni, nem árt néhány szót szólni arról, hogy mi történjék, ha egy tisztségviselő a saját szervezetén belül kerül konfliktusba. Ebben a helyzetben a legfontosabb, hogy a tisztségviselőket is megilleti az, ami az egész szakszervezet hivatása: *az érdekeik védelme*.

A lehető legrosszabb megoldás az, ha nem gondoskodunk a belső konfliktusok kezelési módjáról. Az ellentétek feloldásának egyik leggyakrabban alkalmazott intézményes formája a bizalmatlansági indítvány.

Miért fontos a bizalmatlansági indítvány intézményét szabályozni? Mert ha egy szakszervezet komolyan veszi a demokratikus működést, senkit sem lehet úgy elmarasztalni, hogy eleve megfosztjuk a védekezés lehetőségétől. Nincs többről szó, csak arról, hogy ha valakinek az egyik tisztségviselő ténykedése nem tetszik, az ne vádaskodhassék alaptalanul, illetve, ha mégis valós a vád, akkor pedig ne tolja maga előtt a szakszervezet a saját problémáját, mert jelentős energiákat vesz el a valódi feladatokról.

A legáltalánosabb megoldás egy állandó, vagy ad hoc bizottság működtetése, amely köteles kivizsgálni minden hozzá írásban eljuttatott panaszt, és javaslattal élni a döntést hozó testületek felé. A kivizsgálás során pedig felderít és mérlegel minden tény és érvet. No persze nem játszhat házi hatóságot, hisz itt minden önkéntes, de biztos, hogy aki megtagadja az együttműködést, az elég nehéz helyzetbe hozza saját magát. Ha pedig elfogultság miatt kifogása van a bizottság összetétele ellen, azt is kezelni kell.

A lényeg, hogy akkor járunk el helyesen, ha szervezeti és személyi oldalról is biztosítjuk a tisztességes eljárás feltételeit. Ez mindenkit megillet. Gondolj csak bele, ha Téged érne egy alaptalan vád, és emiatt első indulatból visszahívnának. Egy ilyen, önérzeten esett seb, hosszú évek alatt sem szokott begyógyulni.

Nem vagyunk olyan sokan, hogy csip-csup ügyek miatt egymást marjuk, és olyan jól sem állunk, hogy elmenjünk a közösséget hátrányosan érintő komolyabb vétségek, mulasztások mellett. De legalább próbáljunk meg magunk közt embernek maradni.

A függetlenítettekről

Mint a legtöbb alulról építkező szerveződés csúcsán, a szakszervezetek élén is ott állnak a profik, a függetlenítettek. Nagy szükségünk van rájuk, hiszen ennek a munkának sok olyan része van, amely teljes embert kíván. Az általam ismert függetlenített tisztségviselők többsége szakmájának, sőt hivatásának tekinti az érdekvédelmet. Amikor e sorok íródnak, a függetlenítettek száma sajnos a szükséges létszám alsó határán mozog. Ez több ok miatt alakult így.

Valljuk be őszintén, ma nem igazán jelent komoly egzisztenciát a szakszervezetekben dolgozni. Nem hiszem, hogy manapság a fiatalok közt túl sokan szeretnék egy szakszervezetben felépíteni a karrierüket. Pedig a *feladatok sokszínűek, kreativitást, kitartást és valódi kihívást jelentenek*. Ennek ellenére a szakszervezeti munka társadalmi elismertsége alacsony. Abban, hogy ez így alakult, számos tényező közrejátszott. Ezekről az okokról ebben a könyvben már sok szó esett. Csak emlékeztetőül, ide sorolhatjuk a *szakszervezeteket lejárató propagandát, az eredményesség torz megítélését és a gazdasági lehetőségek szűkösségét is*.

Egyértelmű, hogy függetlenített tisztségviselőkre szükségünk van. De ne feledkezzünk meg arról, hogy ők a szakszervezetek alkalmazottai. Tőlük konkrét teljesítményt lehet és kell is számon kérni. De ne feledkezzünk meg az elismerésükről sem! Ha azt szeretnénk, hogy a legjobbak álljanak ki érdekeinkért, ismét rangjára kell emelnünk e nagyon izgalmas munkát.

Még egyszer a szakértelemről

Ezt a kérdést olyan fontosnak tartom, hogy feltételen szükségét érzem annak, hogy ismét kitérjek rá. Ugyanis a tisztségviselőknek nem csak kötelességük elsajátítani a vállalt feladatuk ellátásához szükséges ismereteket, hanem egyenesen jár nekik a felkészítés.

A századelőn a szakszervezetekhez befolyt tagdíjak közel kétharmadát fordították a tisztségviselők képzésre és a tagok tájékoztatására. (A segélyezést akkoriban az önszegélyező egyesületek látták el.) Meggyőződésem, hogy ez az érdekvédelem alfája és omegája. Ha nem biztosítjuk az általunk megválasztott tisztségviselőknek a tudás megszerzéséhez szükséges feltételeket, akkor a saját esélyeinket rontjuk.

A tagdíj is, ha befektetésnek tekintjük itt térül meg leghamarabb. A tisztségviselők a mi brókereink. Az ő feladatuk, hogy a gazdaság és a cégek helyzetének változásait figyelemmel kísérik, és ahhoz igazítják a munkavállalók igényeit. Azaz, ők fogalmazzák meg, mi az ami a tőke és a munka együttműködéséből keletkező haszonból megilleti a munkavállalókat. Ez pedig alapos közgazdasági és jogi ismereteket feltételez.

Szerencsére nem minden tisztségviselőnek kell e két alapvető tudományból doktorálnia. A szakszervezeteknek is ki kell használniuk a specializációban rejlő előnyöket. Azaz szintenként más és más mélységű tudásra van szükség, de annak elérhetőségét biztosítani kell minden tagdíjat fizető tag számára. Mert az meg nekik jár. Ezzel elérkeztünk egy másik nagyon fontos kérdéshez: „*Kik lássák el az egyéni és kollektív érdekvédelmet?*” Erre szintén a felkészültség színvonala adja meg a választ. Például Hollandiában – egy a nyolcvanas évek végén készült felmérés szerint – a felmerülő összes munkajogi probléma hetven százalékát a társadalmi tisztségviselők, a húsz százalékát a függetlenítettek, és tíz százalékát a jogsegélyszolgálatban dolgozó hivatásos ügyvédek oldották meg. Ez is bizonyítja, hogy a szakértelem nem a diplománál kezdődik.

Képzés nélkül, a tisztségviselők előre elkönnyvelhetik a kudarcaikat.

(A következő számban folytatjuk.)

Ha azt szeretnénk, hogy a legjobbak álljanak ki érdekeinkért, ismét rangjára kell emelnünk e nagyon izgalmas munkát.

Egyértelmű, hogy függetlenített tisztségviselőkre szükségünk van.

Képzés nélkül előre elkönnyvelhető a kudarcc.

Örömteli pillanatok...

„Köszönöm, de az elismerés nem csak engem illet, amit tettem, amit elértünk, az a közös munka eredménye.”

Valamennyien érezzük a gazdasági válság súlyát, velejáró problémákat. Egyre ritkábban látni mosolygós embereket. Mégis, ha környezetünkben valakivel valami jó történik örömet, boldogságot jelent a családnak, barátoknak, kollégáknak.

Régi magyar közmondás: „Nem csak kapni jó, adni is éppen olyan jó érzés.” Talán lelkileg az a legszegényebb ember, aki más örömének nem tud örülni.

Az elmúlt több évtizedes kellemes emlékeim közül megemlítenék a napokban történt két örömteli ese-

ményt.

Vida György PADOSZ Nyugdíjas Tagozat vezető helyettesének „A PADOSZ Kiváló Aktivistája” (2010. 11. 06.) és **Bocsor István** PADOSZ elnökhelyettes EVDSZ Arany Gyűrű kitüntetés (2010.11.18.) Számtalan gratuláció, köszöntés, baráti ölelés közepette örültünk az elismerésüknek, tudva, hogy több évtizedes kiemelkedő, fáradságot nem ismerő munka áll mögöttük. Mindkét esetben – mint legtöbbször, gratulációt fogadva – kissé zavartan halkan megjegyezve: „Köszönöm, de az elisme-

rés nem csak engem illet, amit tettem, amit elértünk az a közös munka eredménye.” Együtt, egymásért. Hát igen! Azt is lehet mondani. Tábornok még egyedül nem nyert csatát. Ez is igaz. Ahhoz, hogy csatát tudjunk nyerni, jól felkészült vezető (tábornok) kell lelkes tagokkal (katonákkal).

Még nagyon sok örömet, boldogságot, egészséget kívánunk mindkettőjüknek. Gyuri bá és István még nagyon sokáig legyenek együtt. Dolgozzunk tovább a munkavállalók érdekeit szem előtt tartva.

MJ.

A PADOSZ-nál újra állt a Bál Élmények egy „elsőbálozó” szemével...

Ha társasági életre vágyunk, táncolni támad kedvünk vagy csak mulatni kívánjuk az időt, tessék csak, a PADOSZ Bál erre alkalmat ad!

A bált 2010. november 6-án, szombaton este rendeztük meg az ESZI Sportcsarnokban.

Kiváló Aktivisták

Hagyományainkhoz híven, ez alkalommal adtuk át a PADOSZ ez évi „Kiváló Aktivista” elismeréseket is.

A bál meghívott előadója a Daniel Speer Brass fúvós zenekar volt. Céltunk a minőségi szórakozás, a jókedv, a báli hangulat megteremtése volt. Velük élvezhettük az új repertoár különleges zenei élményeit az este folyamán. Hangulatos színpadképi élményekkel kiegészülve lepték meg a vendégeket.

Báli láz égett a csarnokban, fehér abroszok az asztalokon, hangoltak a zenészek, hangulatvilágítás, profi hangosítás egy igazi báli hangulathoz. Lőrincz László PADOSZ elnök szeretettel köszöntötte a vendégeket és a megjelenteket, majd kezdetét vette a hagyományos vígasság.

A zenéről és a táncparkett amatőr ördögeinek elbizonytalanításáról a FÖNIX zenekar gondoskodott, akik megmutatták, hogyan is kell profi módon ropni. Táncolhattunk az ötvenes-hatvanas évek slágereire és rock and rollt. A standard melódiák a fiatalabb

szíveket boronálták össze. Örömmel tapasztaltam, hogy „nem csak a 20 éveseké a világ”, hanem az igazi örökifjú korosztály is megmutatta tánc tudását. Remek hangulat uralta a termet. A ritmus löktetése szinte érezhető volt a táncosokon. Voltak olyanok is, akiket a büfé vonzott. Itt egy kis eszme cserére is jutott lehetőség, melyet a hangos zene nem zavart.

A bál egyik értékes színfoltja a tombola volt. Bevallom, szkeptikusan fogtam hozzá, hiszen sosem nyertem még. De, nagyon örültem, végre én is a nyertesek között lehettem!

A párommal első alkalommal vettünk részt a PADOSZ Bálon. Nagy élmény volt! Csak gratulálni tudok a kitűnő szervezéshez, a jó helyszínhez, a még jobb zenéhez, a tartalmas, szórakoztató programokhoz és a kedves ajándékokhoz!

Nagyon jó érzés volt ekkora tömeget látni, akik tényleg táncolnak!

Huszák Mónika

FELHÍVÁS

Tisztelt OVIT-os Kolléga !

Eljött az idő ahhoz, hogy tenni tudjon minden munkavállaló arról, hogy beosztása és lakhelyétől függetlenül befolyásolja cége, és saját munka- és szociális körülményeit. A PADOSZ az üzemi tanács tagokon keresztül akar Benneteket képviselni, nem csak a munkáltató előtt, hanem sokszor a társszakszervezettel szemben. A PADOSZ jelöltjeire leadott 11 szavazatod saját helyzetedet segíti. Miért mondjuk ezt? Álljon itt **11 pont, hogy igazoljuk, a munkavállalók képviselőire szavaz, aki a PADOSZ jelöltjeire szavaz:**

1. Az OVIT telephelyei értéket teremtenek, családok számára biztosítják a megélhetést - ilyen a paksi és a vértesi telephely is - **NEM KOLONCOK** a cég nyakán!
2. A PADOSZ amióta tagjai vannak az OVIT-nál, folyamatosan módosítani akarja a Kollektív Szerződést, a tárgyaló partnereink egymást fölülmúlva hárítják el kezdeményezéseinket.(pl: **korkedvezmény rendezése, hegesztői pótlék**).
3. A PADOSZ-nál a döntések úgy születnek, hogy a tagok képviselői véleményt mondanak, és a bizalmiak közösen alakítják ki álláspontjukat. **Nálunk nem egyszemélyi döntésekkel képviseljük** tagjainkat, a munkavállalókat.
4. Hisszük azt, hogy nem szabad a szakszervezeteknek különálló harcot vívni, sem a törvényalkotóval, sem a tulajdonossal, sem a munkáltatóval. **Össze kell fognunk**. Sajnos az OVIT Szakszervezetnek ezt még föl kell ismerni, és nem elhárítani a kezdeményezéseinket.
5. **A nyugdíj-korkedvezmény visszaállítását** a PADOSZ még mindig képviseli, minden lehetőséget, intézményt igénybe vesz, hogy akitől elvették - vagy meg sem kapta - jusson hozzá jogos juttatásához.
6. A béren kívüli juttatások körében a „**KAFETÉRIA**” bevezetését csak a PADOSZ kezdeményezte és szorgalmazta, mert bebizonyosodott, hogy a rendszer jó a dolgozóknak.
7. Mi bérmegállapodást még úgy nem kötöttünk, hogy nem tárgyaltunk a társszervezettel, csak a munkáltatóval. Mi megállapodásokat szoktunk kötni, ami mindkét félnek kedvező. Mind a munkavállalónak, mind a munkáltatónak. Kik is írták alá az OVIT-nál az idei bérmegállapodást?
8. **A PADOSZ tagjai tüntettek** a vértesi munkahelyek megtartásáért. Az OVIT-os Szakszervezet tagjai hol voltak ?
9. Bízunk a józan észben, a közös bölcsességben, de ha kell tagjaink érdekeit az **igazságszolgáltatás előtt is képviseljük**. Sok érintett tagunk ezt már tudja.
10. **A PADOSZ a jogszerű, és szakszerű megoldásokat keresi**, amikor valamilyen problémát kell megoldani. Meg tudja valaki mondani a Kollektív Szerződés módosítóin kívül, hogy mi az a „sugárpótlék átalány”? Meg kell jegyezni, hogy a PADOSZ képviselője ezt a sületlenséget nem írta alá.
11. A PADOSZ vezetői az EVDSZ Állandó bizottsága elé vitték az együttműködés hiányát az OVIT Szakszervezettel (bizalmiak döntése alapján). Sajnos még ott sem képviseltette magát a szervezetük, emiatt az **Állandó Bizottság etikai vizsgálatot kezdeményezett**. Állunk a vizsgálat elé.

Ha fentiek igazolták, hogy a PADOSZ valódi érdekképviselőt és érdekvédelmet biztosít, akkor add, adja 11 szavazatát a **PADOSZ 11 jelöltjére**. A tét a **Kollektív Szerződés** kötési jogosultságunknak megszerzése. Aki a PADOSZ jelöltjét támogatja szavazatával, saját magát támogatja.

Jelmondatunk továbbra is érvényes:

„Együtt erősebbek vagyunk!”

Levél egy Ötvenötöstől a nők „kedvezményes” nyugdíjazásáról...

„Valóban ez lehet az egyedüli kiút számunkra?”

„Irigykedve gondolok azokra a volt kolléganőimre, akik legalább 55 évesen nyugdíjba vonulhattak. Ők még segíthették családjukat, élvezhették a megérdemelt nyugdíjat.”

Azt hiszem, hozzám hasonlóan sokan várták már, hogy a kormány döntsön a nők beígért 40 év munkaviszony utáni nyugdíjba vonulásának kérdésében. A döntés megszületett. Ennek értelmében az eddigiekkel ellentétben 2011. évtől már nem számít bele a 40 évbe a szakmunkásképző, de a felsőfokú tanulmányok ideje sem. Így már egészen más a „kedvezmény” jelentősége, mértéke, színezete!

A szakmunkásképzőben, illetve a felsőfokú, nappali tagozaton végzett nők számára ez azt jelenti, hogy 3, illetve utóbbiak esetében minimum 4-5 évvel tovább kell dolgozniuk. (Gondoljuk csak el, mit jelent ez pl. egy orvosi egyetemet végzett, s utána még rezidenskedő, szakvizsgázó orvos esetében?)

S akkor még nem is beszéltünk a 2013. évtől életbe lépő új nyugdíjszámításról. Tegnap az egyik kereskedelmi csatorna riportjában egy 300.000,-Ft jövedelem után járulékot fizető vállalkozó hölgy számára tette világossá a szakértő, hogy bizony a hölgy által elvárt 200.000,-Ft körüli nyugdíj helyett csak 60-65.000,- Ft nyugdíjjal számolhat majd. Hiába van nyugdíjpénztári tagságunk, akkor is más helyzet teremthető ezzel az intézkedéssel.

Ez egy fiatal, egy középko-

rú esetében még tolerálható, de egy 55 év feletti nő esetében már közel sem annyira, hisz mi egyre csak toljuk magunk előtt a nyugdíjkorhatárt. Ahhoz kevés már az idő ebben az életkorban - 6-7 évvel a nyugdíj előtt - hogy nyugdíj megtakarítással foglalkozó pénzügyi intézetek, pénztárak számára vonzó új tagok lehessünk, hisz általában 10 év megtakarítási idővel számolnak. A válság sújtotta időszakban megtakarítani, félretenni egyébként pedig csak kevesen tudnak.

Tudjuk, hogy egyre több nyugdíjas „jut” egy aktív munkavállalóra. Azt is tudjuk, hogy olyan diplomás fiatalok vannak állás nélkül, akiknek a képzése nem kevés pénzbe került. Aki tud, külföldön keresi boldogulását. Hogyan lesz következő nemzedék, ha nem lesz gyerek? (Ki vállal ma gyereket? Az, akinek megfelelő jövedelme van ehhez, vagy az, akinek a kapott családi pótlék maga a jövedelem, a mindennapi megélhetés forrása.)

Miért nem jó az, ha ezek a fiatalok felváltanak bennünket a munkában, mi pedig nyugdíjasként segíthetjük az ő munkájukat azzal, hogy vigyázunk az unokákra. Mi hogyan tudjuk segíteni szüleinket? Vélhetően sehogy, hisz mire nyugdíjba mehetünk, már nem is fognak élni, mi pedig minden valószínűség szerint

már magunk is ellátásra szorulhatunk. Kire számíthatunk, ha 40 év becsületben, munkában telt idő után 60-65 ezer forintos nyugdíjunk lesz és netán van egy diplomás munkanélküli gyermekünk? A külföldi példákra való hivatkozás már csak a kinti jövedelmi viszonyok, életkörülmények miatt sem helyénvaló. Az említett riportban még azt is felvetették, hogy esetlegesen többen kitelepnének majd, hisz ott a garantált minimálnyugdíj kb. 200 ezer forint körüli euróban számítva.

Valóban ez lehet az egyedüli kiút számunkra? Nagyon remélem, hogy más megoldás is lesz!

Irigykedve gondolok azokra a volt kolléganőimre, akik legalább 55 évesen nyugdíjba vonulhattak. Ők még segíthették családjukat, élvezhették a megérdemelt nyugdíjat, utazhattak. Szerintem igazi kedvezmény nekünk, nőknek az lenne, ha 55 évesen elmehetnénk nyugdíjba, s a ledolgozott éveknek a nyugdíj mértékében lenne szerepe.

Belőlem ezeket a gondolatokat váltotta ki a nők „kedvezményes” nyugdíjazására vonatkozó döntés.

Bíróné Nyers Tünde

Erőmű látogatás Visontán

MEVISZ – PADOSZ tapasztalatcsere

A november 12-i hétfőjét a PADOSZ aktivistái a MEVISZ (Mátrai Erőmű Villamos Szakszervezet) meghívására Markazon töltötték. Péntek reggel indultunk, jó hangulatban, ami az út folyamán még fokozódott. Kis eltévedés, pár megálló színesítette napunkat. Délután érkezünk a Mátrai Hőerőműbe, ahol Medveczki Zsolt a MEVISZ titkára, egyben az Üzemi Tanács elnöke fogadott minket. Elkalauzolt bennünket az ebédőbe, ahol kölcsönös köszöntés után elfogyasztottuk ebédünket. A következő program, az erőmű megismerése első lépéseként, a látogató központ termében egy erőműről készült film megtekintése volt. Ezután egy érdekes előadást hallgattunk meg az erőműről, környezetszennyezést csökkentő fejlesztéseikről, hulladék-elhelyezési problémáikról.

Az udvaron hegyekben álló szén kb. 20 napra elegendő, az éves szénfelhasználásuk 7-8 millió tonna. Az égés után megmaradó pernye elhelyezése sok gon-

dot okozott a cégnek, ezért az EGI-vel kooperálva kitároltak egy olyan technológiát, aminek végeredményeként a pernye a hozzáadott anyaggal és vízzel keveredve egy idő után megkövül, és így nem porzik, nem szennyezi a levegőt. Másik hasznos tulajdonsága, hogy utépítésekénél felhasználható lenne, de ezt a lehetőséget, a gyár még nem tudja, csak kis részben kiaknázni. Érdekesség (volt nekem), hogy a szénen kívül nagyon sok mindent elégetnek: fahulladékot, szemetet, repcepogácsát (ezért van sokszor az üzem területén jó kis égett olaj szag). Sokkal több szemetet el tudnának égetni, de sajnos a magyar „lerakom a szemetet, és betemetem” szemlélet még túl erős.

Előadás és pogácsa után kisvonatra ültünk, bejártuk az üzem területét, beszélgettünk a távolról vastag kéménynek látszó hűtőtornyokba, megnéztük a 10 éve átadott kéntelenítő rendszert. A szenes áramtermelés egyik mellékterméke a gipsz, amit most a

vörösiszap tragédia helyszínén, a mentesítésben hasznosítanak.

Az üzemlátogatás végeztével buszra ültünk, és a markazi tó melletti vendégházba mentünk, ahol már vártak bennünket a „meviszes” bizalmiak üstben rotyogó pörkölttel, jókedvvel. Rövid pihenő után ismerkedési „est” következett, bemutatkozással, borkóstolóval, energetikáról, környezetvédelemről és szakszervezet-politikáról szóló „aktiviti” vetélkedővel, vacsorával, tánccal.

Másnap reggel Feldebrőre vitt az utunk, a falu fő nevezetességét, a templomot sétáltuk körbe, a benne lévő altemplomot, benne az ezeréves falfestményeket csodáltuk meg. Ezt követően részt vettünk a „bödön fesztiválon”, amit egy helyi aktív hölgy talált ki, 123 darabos bödöngyűjteményére alapozva, majd felkekedtünk, hogy meglátogassuk a demjéni fürdőt, aminek fő jellegzetessége, hogy csak szabadtéri medencékkel rendelkezik. Este élményekkel telve, és szokatlanul csendesen dőltünk az ágyba.

Másnap, kora reggel keltünk, és sűrűn integetve búcsúztunk abban a reményben, hogy jövőre hasonló tartalmas és jókedvű hétfőgőn láthatjuk vendégül a MEVISZ tisztségviselőit Pakson.

K.G.

A hegyekben álló szén kb. 20 napra elegendő, az éves szénfelhasználásuk 7-8 millió tonna.

A szenes áramtermelés egyik mellékterméke a gipsz, amit most a vörösiszap tragédia helyszínén, a mentesítésben hasznosítanak.

EGYÜTT ERŐSEBBEK VAGYUNK!

Praktiker

Mindenre van több ötlete!

Folytatódik a kedvezményes vásárlás

A **PRAKTIKER** országos hálózata szeretettel várja az EVDSZ tagjait áruházai-
zaiban. A kedvezményes vásárláshoz az érvényesített tagkártyát kell felmutat-
ni fizetés előtt a pénztárnál.

KEVDSZ kedvezményes hétvége:

2010. december 10-12.

PAKSI ATOMERŐMŰ
DOLGOZÓINAK
SZAKSZERVEZETE

VÁRHATÓ ESEMÉNYEK

Mikuláscsomag-
osztás!

2010.12.03.

RÁGCSÁLNIVALÓ

„Valóban ez lehet az egyedüli kiút
számunkra?”

6.oldal

„Köszönöm, de az elismerés nem csak
engem illet, amit tettem, amit elértünk, az
a közös munka eredménye.”

4.oldal

FELHÍVÁS

5.oldal

„Ha azt szeretnénk, hogy a legjobbak
álljanak ki érdekeinkért, ismét rangjára
kell emelnünk e nagyon izgalmas
munkát.

Egyértelmű, hogy függetlenített
tisztviselőkre szükségünk van. „

3.oldal

„A lehető legrosszabb megoldás az, ha
nem gondoskodunk a belső konfliktusok
kezelési módjáról.”

2.oldal

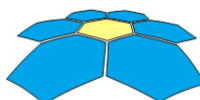

SZAKSZERVEZETI MIKULÁS!

A MIKULÁSCSOMAGOK MUNKAHELYI KIOSZTÁSÁHOZ VÁRJUK A FIATAL, LELKES,
SZAKSZERVEZETI MIKULÁSOK ÖNKÉNTES JELENTKEZÉSÉT!

Tel: 87-08, december 2-ig.

HAVONTA A
BEJÁRATOKNÁL ÉS
AZ INTRANETEN!

Mi újság

a PADOSZ -nál?

A PADOSZ Információs Kiadványa

Szerkeszti:
Az Információs Bizottság munkacsoportja

Felelős kiadó:
Lőrincz László elnök

Kiadványszerkesztés:
Szécsényi Csilla Emília

Telefon: (50) 87-08, E-mail: padosz@npp.hu